

foc i lloc

Temps d'actuar

La resposta col·lectiva és l'única solució possible per passar el tràngol

DELFI **ROCA**

Avui ja sabem quins seran els nous equips comunals. Com sempre, acabat el recompte dels vots, tothom tornarà a compartir taula al bar del poble. Acabades les eleccions, els candidats i els seus acòlits deixaran de fer taula a part, fins d'aquí a quatre anys. Aquest cop, la novetat ha estat que hi ha hagut taules compartides. Això és bo, ja que tothom que hi seia demostrava estimar-se les persones de la seva parròquia. Però com que cada elecció és un aprenentatge, tal dia farà un any. Així, doncs, ara és temps d'actuar. D'establir les metes i prioritzar els objectius de cada comú. De focalitzar l'acció comunal en els problemes dels ciutadans i en la gestió de l'espai públic. Perquè els darrers temps s'ha anat produint una perillosa acumulació de dificultats, fins a esdevenir greus problemes per a la ciutadania. Per exemple, la dificultat de trobar un habitatge a un preu raonable. També ha cristal·litzat el declivi de l'economia andorrana, que afecta tots els sectors, des del financer fins a l'industrial, el comercial i l'hoteler. Aquesta situació crítica ha comportat conseqüències socials. Per això ha estat possible la creació de plataformes polítiques per unir forces,

per treballar en comú. Aquest fet ha permès elaborar una resposta col·lectiva, i és aquesta l'única solució possible per sortir del tràngol pel qual estem passant. Caldrà fer més plataformes, per capejar el temporal i sortir-ne reforçats. Avui les principals preocupacions de les persones són l'atur, l'accés a l'habitatge, els lloguers, els salaris, les pensions de jubilació, la pobresa i la mobilitat. Els comuns no poden actuar en tots ells, però sí que poden influir-hi políticament. A més, ho han de fer sense dilacions. Primer, establint uns objectius clars, assolibles i quantificables, per tal de resoldre els problemes que afecten la ciutadania, sense perdre el temps. Segon, deixant de banda qualsevol iniciativa que no doni resposta a les necessitats peremptòries dels seus ciutadans. Aquestes han de passar al davant de les dels visitants. Per exemple, reconduint les inversions pensades per al transport lúdic cap al transport col·lectiu dels refugiats arrendataris. Es tracta de les persones que viuen desplaçades a l'Alt Urgell, a causa de l'encariment desmesurat del lloguer dels pisos a Andorra. Una forma valenta de dir-los: no us oblidem, us volem a casa.